

Mezőköbölküti sorok

2007 december

IV. évfolyam 3.szám (12)

Levél Jézustól

Kedves Szeretteim!

Amint jól tudjátok, közeledik a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik ez idén is így lesz. Na-

gyon sok ember vásárol ajándékokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió és TV műsor, hirdetések, reklámok – és a világ minden pontján

arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer az évben sok ember gondol rám. Amint tudjátok, születésnapom ünneplése sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálások voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és

nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek. Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tisztele-

temre. Az asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helységekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. De tudjátok mi történt? Engem meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövetel, a sok dísz,

és minden egyéb, és amikor maga az ünnepelés kezdődött, én kívül maradtam, bezárták előttem az ajtót... pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni... Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem lettem meghívva, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban. Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt. Egy-

Istentiszteleti alkalmaink karácsonyra és újévre:

- Dec.24. hétfő 17 óra – karácsonyest.
- Dec.25. karácsony I. napja, 11 órától istentisztelet és úrvacsora.
- Dec.26. karácsony II. napja 11 órától és 15³⁰-tól istentisztelet.
- Dec.27. karácsony III. napja 11 órától istentisztelet.
- Dec.29. szombat 17 óra szombati istentisztelet.
- Dec.30. vasárnap 11 órától és 15³⁰-tól istentisztelet.
- Dec.31. hétfő 17 órától óévi esti istentisztelet.
- Január 1. 11 órától istentisztelet és beszámoló 2007 gyülekezeti életéről.
- Jan.1. 15³⁰-tól istentisztelet.

Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. (Lukács 2,11)

Konfirmáció

Két fiatal tett vallást hitéről Isten és a gyülekezet színe előtt 2007 április elsején. **Lakatos Eszter Csilla** és **Debreczenyi Zoltán Csaba** két éves konfirmációi előkészítő után bizonyították ismereteiket a bibliai, történelmi, hitvallási kérdésekre adott feleletekkel.

. Segítse őket a Mindenható Isten, hogy a gyülekezett úrvacsorázó felnőtt tagjaiként ismereteiket keresztyén életvitelükkel hitelesítsék, szeretteik örömeire, egyházunk javára és Isten dicsőségére. Úgy, amint énekelték: *amit Jézussal vallunk, abban élünk és halunk...*

A kevésbé rosszra való törekvés nem tesz kevésbé rosszá. Csak a tökéletesre való törekvés tesz kevésbé rosszá. (Hamvas Béla)

Polgár Margit kántornő emlékezik

1949-ben október 10-én mentem Mezőköbölkútra 1962-ig.

Rigó Sándor volt az első temetés. A magyar fiúk csak románul énekeltek. Nagy munkát végeztem, amíg megtanultak az ifjak, lányok-fiúk, fiatalok szépen énekelni magyarul. Sok foglalkozás volt, színdarab, vallásos és világi módon.

A templomban 4 éneket tudtak csak.

90 éves volt az akkori lelkész.

Sok írástudatlan volt, tanítottam az iskolában 2 évig egyaránt fiatalokat és idősebbeket is.

Vendégfogadás

Pünkösd harmadnapján az átlagosnál többen voltunk Isten házában. Vendéget fogadtunk. Május 29-én Zöld György lelkipásztor hirdette Isten ígését, utána a székelyvajai gyülekezet Nőszövetségének ünnepi műsorát hallgathattuk meg. Énekszóval, szavallatokkal dicsőítették Istent, tették ünnepélyessé az alkalmat vendégeink. Istentisztelet után szeretetvendégségre került sor, melyen a vendégekkel együtt a helyi presbiterek vettek részt.

Köszönjük a vajai Nőszövetségnek és a lelkipásztornak a látogatást, az ünnepi műsort, a lehetőséget az ismerkedésre, közös ünneplésre.

Köszönjük a presbiterasszonyoknak is, akik vállalták az ebéd elkészítését.

(Folytatás a 4. oldalon)

Levél Jézustól

(Folytatás az 1. oldalról)

lépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember azt kiabálva: HO-HO-HO. Leült egy díványra, a gyerekek pedig rohantak hozzá: Télapó, Télapó! – mintha ez az egész ünnepség róla szólt volna. Aztán az emberek körülállták a karácsonyfát és átölelték egymást. Én is kitértam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdtek osztogatni, és csomagolni az ajándékokat. Végül minden ajándék elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami – de nem, én nem kaptam semmit. Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? De megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok a saját születésnapom emlékünnepe, és csöndesen elhagytam a helységet.

És – tudjátok – ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tény, hogy csaknem

Karácsony-est

Áprily Lajos

Angyal zenéje, gyertyafény --
kincses kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.

Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?

Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?

Szemembe Krisztus-könny szökött? --
kinyúló kézzel kérdezem.

Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.

2000 évvel ezelőtt azért jöttem el
erre a világra, hogy az életemet
adjam értük; hogy megmentsem

őket. Csak annyit akarok, hogy
ezt teljes szívvel elhiggyék, és
beengedjenek az életükbe.

Még valamit szeretnék meg-
osztani veletek, különösen ar-
ra való tekintettel, hogy ti tud-
játok az ünnep igazi értelmét.
Hamarosan lesz egy saját ün-
nepségem, egy látványos, ha-
talmatlan összejövétel, amit soha
senki még elképzelni sem volt
képes. Most még dolgozom raj-
ta. Ma küldöm ki a meghívó-
kat – egyet személyesen: ne-
ked. Tudni szeretném, szándé-
kozol-e részt venni, és foglal-
hatok-e egy helyet a számod-
ra? Beírhatom-e a nevedet
aranybetűkkel a vendégköny-
vembe – merthogy csak azok
jelenhetnek meg az ünnepsé-
gen, akiknek nevei ott szere-
pelnek. Akik nem válaszolnak
a meghívásra, azok kívül ma-
radnak. Légy felkészült, mert
amikor minden kész te is ré-
szese lehetsz az én csodálatos
ünnepségemnek.

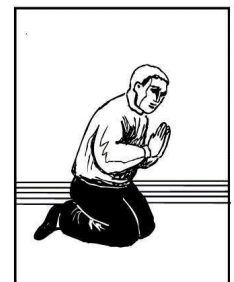
Hamarosan látjuk egymást!
Szeretlek: Jézus.

A fenti cikk szerzője Bustya
Dezső ny.ref.lp.

Imasarak

Áldott legyen Uram a Te dicsőséges szent neved, hogy megjelentetted Te magadat minékünk a Te szent Igédben, és elhíván minket a Te igaz ismeretedre, gyermekségünktől fogva mind ez ideig tanítottál minket az üdvösségnek útján. Légy kegyelmes Uram, a mi bűnös lelkeinknek, és a Te jó Lelkeddel vezérelj minket minden igazságra; nevelj minket napról- napra a Te üdvösséges ismeretedben és félelmedben. Adjad szentséges Atyánk, hogy a Te áldott Igédnek nem csak hallói, hanem cselekedői is lehessünk, a Te dicsőségedre, Anyaszentegyházadnak épülésére, és minékünk üdvösségünkre, Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért. Ámen.

(Olevianus Gáspár, 1536-1587).

Polgár Margit kántornő emlékezik

(Folytatás a(z) 2. oldalról)

1958 – 1960-ig nem volt pap, el kellett végezni a papi teendőket is. Kereszteltem egy gyermeket a Ferencó Ferinek és eltemettem is.

Minden ünnepre templomban előadás, szerepek.

Karácsonyi ünnepre színdarabos bál.

Húsvéti ünnepre színdarabos bál.

Pünkösdre hagyományos Kőbölkúton a zöld faággal díszített templom.

Kolozsvárra elmentünk színdarabban, tánccal. 40 református fiatal énekkarral. Annak a jóakarátú, jó felfogású tanítványoknak most is megvan az eredménye, nem felejtették el, tovább vitték az idők során. 1962-ben amikor jöttem el, az volt a kőbölkútiak vágya, hogy énekeljem el az akkori halott bácsit.

A II. Helvét Hitvallás

X. fejezet •Isten eleveelrendelése és a szentek kiválasztása

Isten szabadon és ingyen kegyelemből, minden emberi tekintet nélkül öröktől fogva elrendelte vagy kiválasztotta azokat a szenteket, akiket üdvözíteni akar Krisztusban... Nem közvetlenül, de nem is valamely érdemünkért, hanem Krisztusban s Krisztusért választott ki bennünket az Isten...

Jóllehet Isten tudja, kik az övéi és egyhelyt említés történik a kiválasztottak csekély számáról, mégis mindenkire nézve jó reménységgel kell lennünk és senkit sem szabad vakmerően az elvetettek közé számlálnunk... Krisztus tehát az a tükör, melyben eleveelrendelésünket szemléljük. Ha közösségünk van Krisztussal és ő igaz hitben a miénk, mi pedig az övéi vagyunk, akkor elég világos és erős bizonyágunk lesz arról, hogy be vagyunk írva az élet könyvébe...

2007. szeptember 20-án Mezőkőbölkúton került sor a Dési Református Egyházmegye idei harmadik lelkészértekezletére. A közel ötven lekipásztort számláló egyházmegyéből több, mint harmincan vettek részt a tanácskozáson, melynek témája az istentiszteleti liturgia kérdését vetette fel. A tanácskozást bevezető előadást Brassai Zsombor mezőkövesdi- és Domahidi Béla mezőbergenyei lekipásztorok vállalták. Az értekezlet előtti istentiszteleten Vajda Dániel tაცი lekipásztor hirdette az igét.

A lelkészeket finom és bőséges ebéd várta, ezúton is köszönet jár érte a szakácsnőknek.

Elérhetőségeink: Postacím: 427161 Fântânița 155 jud. Bistrița-Năsăud. Telefon: 0263 356 509. Mobil: 0722 582 306. Villámposztó: kovacs.j.istvan@gmail.com

Emlékkönyvi bejegyzés

Itt születtem én ezen a tájon.

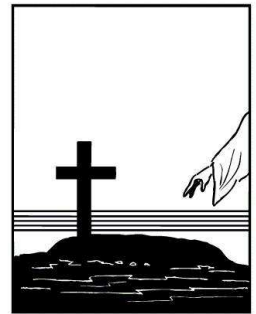
2006.jún.11.

Bodo Rozalia

Vigasztaljátok népemet

Reformáció napján nemcsak istentiszteletre hívtak a harangok, hanem azt is hirdették, hogy Foris Anna 82 éves testvérünk rövid szenvedés után visszaadta lelkét teremtő Urának.

Gyermekei, unokái, szerettei, a gyászoló gyülekezet november 3-án kísérte utolsó földi útjára. Isten vigasztaló igéje a Máté 9,18-25 alapján szólt mindnyájunkhoz: *nem halt meg, csak alszik.* A földi halál csak átmeneti állapot, Isten Országában van ébredés, feltámadás. Ezzel a reménységgel adjon az Úr vigasztalást a gyászolóknak.

Lelkészertekezlet